

EMOTIES LOPEN HOOG OP BIJ PAROCHIANEN EN KOORZANGERS

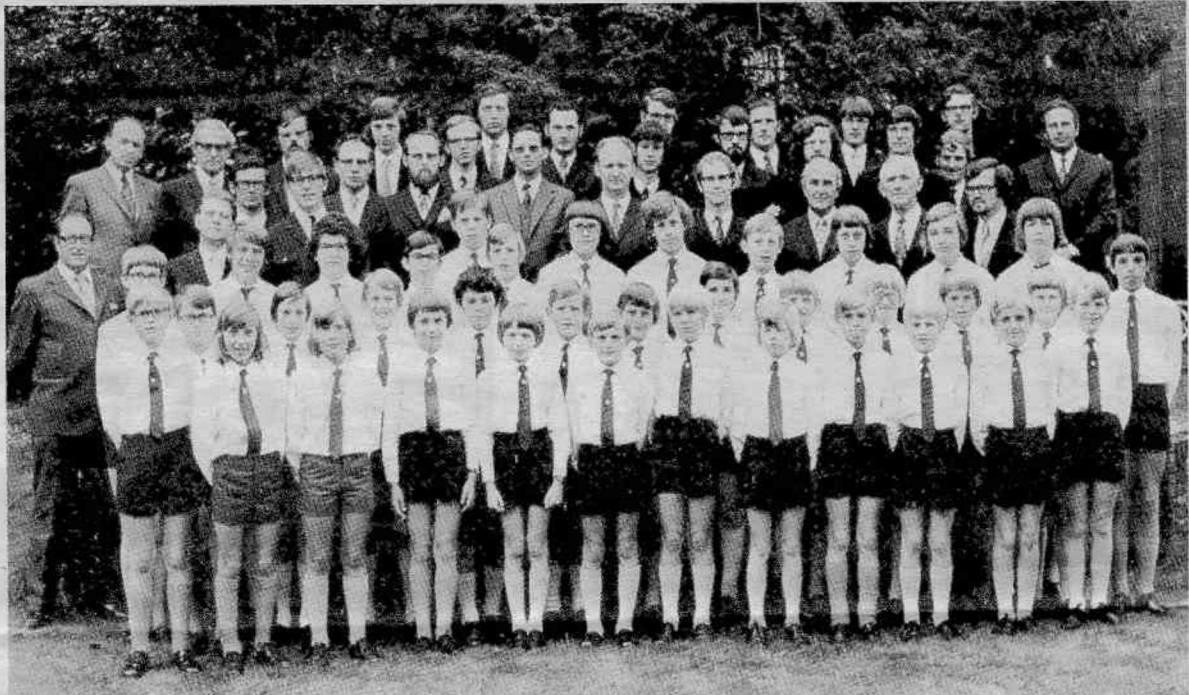
Doek valt voor hoogmis en koor in Heilig

DOOR STEFAN LATIJNHOUWERS

De mededeling van het bestuur van de Verrijzenisparochie dat de hoogmis in de Heilig Hartkerk per 1 januari noodgedwongen vervalt, is zondagmorgen als een bom ingeslagen bij de vaste kerkgangers. Omdat de kosten van de liturgische vieringen niet meer in verhouding staan tot het al jaren dalende aantal kerkbezoekers is onder meer besloten om het aantal weekendvieringen in de parochie terug te brengen van vijf naar vier en het Heilig Hartkoor, Sint-Petruskoor en Maria Reginakoor samen te voegen.

Het Heilig Hartkoor dat zeventig jaar bestaat, houdt vanaf volgend jaar op te bestaan en gaat op in twee nieuwe vormen koren die een andere naam krijgen. Een hard gelag voor de betrokkenen, zo liet voorzitter Marlies van Hal van het Heilig Hartkoor zondag na de hoogmis weten. „Essentieel bij het besluit om ons koor, het Sint-Petruskoor en het Maria Reginakoor samen te voegen is dat de bloedgroepgedachte los moet worden gelaten, aldus het parochiebestuur. Niet alleen het Heilig Hartkoor moet dus onder deze beslissing lijden, ook het Sint-Petruskoor en het Maria Reginakoor krijgen te maken met het opgeven van de eigen identiteit. De kerkbenamingen in de namen van de koren dienen te verdwijnen.”

De maatregelen die vice-voorzitter van het parochiebestuur Franca van Schendel zondagmorgen in de Heilig Hartkerk wereldkundig maakte aan het einde van de hoogmis, kwamen als een mokerslag aan bij de parochianen. „Dit valt ons koud op het dak. Dat dit besluit genomen wordt, is misschien wel onvermijdelijk, maar waarom is dit gebeurd zonder overleg? Deze maatregelen gaan ons leven en dat van de medeparochianen ingrijpend veranderen”, aldus voorzitter Van Hal van het Heilig Hartkoor. „Nog een paar maanden en dan is er geen hoogmis meer en is het Heilig Hartkoor na zeven decennia geschiedenis. Dit grijpt iedereen die bij het koor betrokken is, maar uiteraard alle parochianen, enorm aan. Met name ook de manier waarop dit

● Het Heilig Hartkoor op een foto die werd gebruikt voor de begin jaren zeventig uitgebracht elpee met zangeres Christine Spierenburg. Op de langspeler zong het vermaarde koor kerstliederen in de Abdij van Berne.

bericht wordt gecommuniceerd, is ons een doorn in het oog.”

EMOTIES

De emoties liepen hoog op na de mededeling van Van Schendel, die aangaf dat het bestuur de ingrijpende besluiten met pijn in het hart heeft genomen. „Deze maatregelen hebben gevolgen voor de koren, organisten en ook voor de koster, lectoren, misdienaars, acolieten en collectanten. Wij vertrouwen erop dat wij samen met jullie en onze andere vrijwilligers een nieuwe plek in de parochie gaan vinden. Ook voor de parochianen heeft dit besluit consequenties. Hopelijk gaan zij zich thuis voelen in een van de andere vieringen in de Heilig Hartkerk of de Sint-Petruskerk. In het huis van God is immers plaats voor iedereen”, aldus Van Schendel, die na haar mededeling in de kerk meteen van repliek werd gediend door kerkganger Gerard van der Weide, maar niet inging op zijn aanmerkingen. „Dit is geen plek voor discussie”, liet Van

Schendel weten, waarna voorganger Richard Niessen een einde maakte aan de hoogmis.

BLOEDGROEPEN

Het parochiebestuur heeft het voornemen om samen met alle betrokkenen, waaronder de kerkgangers van de Heilig Hartkerk, te bezien hoe invulling gegeven gaat worden aan de nieuwe situatie. Het is de bedoeling dat gesprekken opgestart worden over de toekomst van de Verrijzenisparochie, waarbij ook de veranderingen voor de koren aan bod komen. „Het is heel pijnlijk dat het bestuur dit besluit op eigen houtje heeft genomen en vandaag zomaar even meedeelt dat de hoogmis verdwijnt en het Heilig Hartkoor daarmee ten dode opgeschreven is. En dat na zeventig jaar, zonder dat het bestuur van het koor hierover gehoord is”, reageerde Van der Weide geëmotioneerd na afloop van de kerkdienst. „We praten wel over een heel oud en beroemd kerkkoor dat al verschillende malen

op de radio en televisie te horen was en waar een aantal leden al veertig tot vijftig jaar lid van zijn.”

Koorlid Corrie Clemens sloot zich aan bij de woorden van Van der Weide. „Het is niet zo dat we alleen maar samen liedjes zingen met elkaar, het gaat veel verder dan dat. Een koor is een soort familie, waarbij het sociale aspect een heel belangrijke rol speelt. Dat alles valt nu allemaal weg, terwijl we er allemaal elke week zoveel plezier aan beleven. We gaan nu onze laatste maanden in als Heilig Hartkoor en daarna moet er een samenwerking tot stand worden gebracht met de andere koren onder een andere naam, want de bloedgroepen verdwijnen. Het is allemaal heel onwerkelijk en voelt heel onrechtvaardig en dat op een plek waar juist rechtvaardigheid zou moeten gelden.”

Clemens gaf aan, net als andere koorleden en parochianen, op te zien tegen de veranderingen. „Het is geen kwestie van even de knop omschakelen, want we zijn allemaal emotioneel verbonden aan onze eigen kerk en eigen

Hartkerk

koor. Het kost tijd en bezinning om het verdwijnen van de hoogmis en de gevolgen daarvan te verwerken. Pas als dat gebeurd is, kan een poging gedaan worden om twee verschillende culturen bij elkaar te brengen.”

NIET VERRAST

Een aantal kerkgangers liet ook een ander geluid horen en gaf aan niet verrast te zijn door het besluit van het parochiebestuur. „Deze maatregelen zaten er aan te komen. Een logisch gevolg van het feit dat het kerkbezoek al jaren terugloopt. Dit moest een keer gebeuren, want financieel is het gewoon niet meer te behappen om alles bij het oude te laten. Ik vind de verontwaardiging die hier geuit wordt daarom overdreven en niet terecht, hierdoor komt de parochie alleen maar negatief in het nieuws”, liet een kerkgangster weten, die niet met haar naam in de krant wilde.

Een van de andere aanwezige parochianen, Jeanne Smits, vroeg zich af waarom het bestuur niet geprobeerd heeft om samen met de parochianen een oplossing te bedenken voor de problemen. „Waarom is er geen poging gedaan met alle betrokkenen te overleggen en gezamenlijk te kijken of we een reddingsoperatie op touw hadden kunnen zetten om zo het tij te doen keren? Nu krijgen we te horen dat een besluit genomen is en daarmee moeten we het dan maar doen. Waarom zijn we hier niet in gekend?”

Mien Holten, een vaste bezoeker van de hoogmis in de Heilig Hartkerk, maakte van haar hart ook geen moordkuil. „Ik kwam altijd hoofdzakelijk voor de hoogmis naar de kerk omdat ik die zo prachtig vond met dat mooie gezang van het kerkkoor. Wat moet ik nu? Naar een van de andere, veel sobere missen of naar de hoogmis in de Sint-Petruskerk? Met die parochie heb ik niet veel omdat ik in de wijk waar de Heilig Hartkerk staat ben opgegroeid en met deze parochie een band heb opgebouwd.”

Brabants Centrum
Wekelijks ook uw
parochiegids